

NA KOLENIH

Vse si nas spravil na kolena
in nemočni klečimo pred tabo, smrtni virus!
Kakor Prometeja si nas prikoval
na črni kamen strahu
in črni orel negotovosti nam kljuje drobovje.
Poljubi so ostali le še za sovražnike,
pred objemi moramo bežati,
obiski so postali prepovedani,
govorimo lahko le še v slušalko in mikrofoni,
druženje je postalo kaznivo,
rokovanje pa smrtno nevarno.

Kljub cvetenju in bohtanju narave,
kljub izzivalnemu soncu in petju ptic,
svetlih zvezd in smejoče lune,
kljub očiščenim rekam in pobeglemu smogu
ostajamo priklenjeni v svojih sobah,
zasvojeni zremo v ekrane
in seštevamo črne številke tvojih žrtev.

Ti, ki nisi le parazit.
ampak tudi terorist in morilec,
ki se tihotapiš naokrog in čakaš na žrtev
in jo potem narediš za svoje orožje,
kaj hočeš od nas?
Nas hočeš prisiliti,
da te priznamo kot zlobno božanstvo,
da predte pademo in te molimo,
ker smo se odrekli svoji veri v ljubečega Boga?
Nas hočeš osvestiti, da nismo gospodarji sveta in ne življenja,
ker smo si tako objestno oboje prisvojili?
Nas hočeš umiriti in ozdraviti,
ker smo postali bolniki s pomanjkanjem časa?
Nas hočeš zdesetkati,
ker ne znamo več drug z drugim deliti?
Nam hočeš preprečiti naše dihanje,
da bi lahko spet zadihala Zemlja?
Si morda samo nastavil ogledalo

naši slepi in ošabni sebičnosti,
da bi razmislili, kaj je zares pomembno?
Si nam hotel postaviti meje, ker smo mislili,
da si lahko brezmejno privoščimo vse,
in si nas hotel spraviti narazen,
da bi na novo uzrli sebe, drugega in Boga?

Strah me je in drgetam pred teboj,
ker lahko spreminjaš ljudi v hudobne soljudi,
a vseeno verjamem, da so ti dnevi šteti,
ker nisi božanstvo, jaz pa poznam resničnega Boga;
zato verjamem, da tudi proti tebi obstaja zdravilo,
verjamem, da se bomo kmalu lahko zopet objemali,
poljubljali, rokovali in družili;
verjamem, da bodo kmalu oživele naše ulice in trgi
in bodo igrišča spet polna otroškega smeha.

Le mi bomo morda drugačni kakor poprej:
morda bomo vedeli, da nismo gospodarji sveta,
morda bomo spoznali dragocenost življenja,
morda ne bomo več splavljali otrok in evtanizirali starih
in morda nam bo narava zopet božji vrt!

p. Pavle Jakob